

Det høje Thing vil have set, at Flertallet har tiltraadt § 1 i Lovforslaget, saaledes som den er kommen fra det andet Thing. Denne Paragraf træder iftedesfor Regjeringsforslagets §§ 1 og 2. Vi have tiltraadt at følge Folkethinget her og udelade Bestemmelsen om Landstormen, som findes i den høitærede Krigsministers Forslag. Vi have ligeledes, væsentlig af økonomiske Grunde, tiltraadt at gaa bort fra den særlige Organisation af Forstærkningen, som Krigsministeren har bragt i Forslag, og derimod indordne Forstærkningsbataillonerne under Linieafdelingerne. Vrede Medlemmer ville i § 1 finde nævnt Hærens Forpleiningskorps, som der ikke senere findes Noget om i Lovforslaget, uagtet der i Regjeringsforslaget findes et helt Udfnit om dette Korps Organisation, der foresloges noget forandret fra den, der blev Korpsset til ved Loven af 26de Mai 1868. Det andet Thing har anset det for rigtig at se helt bort fra Forpleiningskorpsset ved denne Revision af Hærløven, og jeg tror, at det kan i og for sig være fuldkommen hensigtsmæssigt og forsvarligt, at man følger det andet Thing der. Det er vanskeligt at ordne Forpleiningskorpsset fuldstændig; forinden Hærens Ordning i sine Detailler er fastslaaet, og paa et saa tilbøigt Stadium som dette at optage nye Forhandlinger om Forpleiningskorpsset, vilde vistnok i og for sig være lidet ønskeligt. Jeg skal ved denne Paragraf endvidere nævne, at vi have fulgt Folkethinget i at bibeholde den gamle Ordning af Sundhedsstropperne, saaledes at der findes et særligt Lægekorps og særlige Sundhedsstropper, medens Regjeringen har foreslaaet organiseret et samlet Sundhedskorps, bestaaende af Læger og Sundhedsstropper. Flertallet anser den hidtil bestaaende Ordning for i og for sig ganske hensigtsmæssig, tror, at Uddannelsen af Sundhedsstropperne i Fremtid stier paa en tilfredsstillende Maade, og at den Fordeling af dem i administrativ Henseende, saaledes at de dels henhøre under Forpleiningskorpsset, dels under Lægekorpsset, ikke har medført væsentlige Ulemper. — Det næste Undringsforslag er til § 2, som angaar Ordningen af Fodfolket. Vrede Medlemmer ville se, at den Paragraf, som Flertallet har foreslaaet sat iftedesfor den § 2, som findes i Folkethingets Forslag, er, med Undtagelse af Bestemmelsen om Forstærkningen, næsten ordlydende overensstemmende med § 2 i Regjeringsforslaget. Naar vi sammenligne § 2 i Folkethingets Forslag med § 2 i Loven af 6te Juli 1867, ville vi snart se, at der er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem disse to Paragrafer. Hærløven af 1867 ordner Fodfolket, affet fra Garden, i 20 Linie- og 10 Reservebatailloner. Man har i senere Forslag til Hærløvens Revision søgt at komme bort fra Reservebataillonerne. Den væsentligste Anke, som kan føres mod Reservebataillonerne, er jo den, at de ikke ville være istand til at rykke i Felten ligesaa hurtig som

Liniebataillonerne. Denne senere Kommen tilstede maa imidlertid ikke søges hos Mandstabet, det er ligesaa veluddannet som Liniemandsstabet, det bestaar af modnere og ældre Folk, om hvilke man kan forudsætte, at de ville gjøre fuldt saa god Fyldest, som helt unge Menneker; og i Tilfælde af Mobilisering ville de kunne komme tilstede og blive indkaldte ligesaa hurtig som Linieafdelingerne. Men Manglen ligger i de svagere Kammer, hvormed disse Reservebatailloner ere forsynede. En Grund til, at Reservebataillonerne ikke ere stiftede til at rykke saa hurtig ud som Liniebataillonerne, er jo ogsaa den, at Forudsætningen om Tilgangen af værnepligtige Befalingsmænd i saa høi og væsentlig Grad har slaaet feil; havde de været tilstede i saa fuldt Maal, og havde de vist Lyft til at gjøre længere Tids Tjeneste, vilde de ogsaa ved en Mobilisering kunne gjøre god Fyldest. Men hvad foreslaar nu det andet Thing at sætte i Stedet for disse 20 Liniebatailloner og 10 Reservebatailloner? Det foreslaar at sætte 20 Linie- og 20 Forstærkningsbatailloner, Forstærkningsbataillonerne organiserede saaledes, som vrede Medlemmer paa andre Steder i Lovforslaget ville have set. Dersom man vebtog et saadant Forslag, vilde man efter min og hele Flertallets Overbevisning gjøre et meget betydeligt Tilbagekridt. Medens vi efter Hærløven af 1867 kunde rykke i Marken med temmelig kort Barzel med 30 Batailloner, ville vi efter Folkethingets Forslag kun kunne rykke ud med 20 Batailloner, idet Forstærkningsbataillonerne efter deres hele Organisation ikke ville være stiftede til, naar en Krig begynder, at føres i Kamp i aaben Mark mod Fjenden. Det er forøvrigt mærkværdigt at se, at netop den Side, de Mand, som rejse den stærkeste og kraftigste Indsigelse mod Fæstningsanlæg overhovedet her i Landet og især mod en Befæstning af Rissenhavn, at netop de bringe i Forslag en Ordning af Fodfolket, som gjør det saa godt som umuligt at møde Fjenden i aaben Mark. Er der noget Land, der lidet egner sig til at forsvares af en Militærhær, maa det vist indrømmes, at det er Danmark. Forslaget kommer fra den samme Side, fra hvilken der gjentagne Gange stærkt er fremhøvet det Forkastelige i den Lante, under visse Ceventualiteter at koncentrere hele Forsvaret paa Sjælland. Man har søgt at hævde, at Landet i sin fulde Udstrækning skulde søges forsvaret; men hvorledes man skulde tænke sig Muligheden af at kunne forsvare og endog blot at kunne forsøge paa at forsvare Sjælland med en Hær, som bestod kun af 20 Liniebatailloner og 20 Forstærkningsbatailloner, hvilke sidste man ikke kan føre mod Fjenden, det er mig usforklarligt. Flertallet tiltraader altsaa at vedtage § 2 saaledes, som den er affattet her i det foreliggende Undringsforslag. — De næste to Paragrafer, §§ 3 og 4, handle om Organisationen af Rytteriet og Artilleriet. Er der noget Baaben, som er blevet